

توصیه ها و هشدارهای ایمنی در مورد جایگاههای سوخت رسانی

- ۱- حتی المقدور باید سعی شود که در حاشیه و اطراف جایگاههای سوخت رسانی از احداث تصرفاتی که دارای گردش جمعیتی و رفت و آمد زیاد می باشند خودداری گردد. جایگاههای سوخت رسانی (حداقل) در شعاع ۳۰ متری خود باید دارای حریم ایمنی بوده و در این شعاع هیچگونه تصرفاتی احداث نشده و وجود نداشته باشد. در صورت وجود هرگونه تصرفی در خارج محدوده شعاع حریم ایمنی، درب عبور و مرور و یا پنجره این گونه تصرفات نباید در فضای مشرف به جایگاه سوخت رسانی احداث شده یا باز گردد.
- ۲- تأسیسات دفتری جایگاههای سوخت رسانی حتی المقدور در محلی از محوطه جایگاه احداث گردد که خروج کارکنان آن به سرعت و سهولت امکان پذیر باشد. کلیه جایگاههای سوخت رسانی باید ضرورتاً به سیستم ارتینگ مطمئن و برابر ضوابط استاندارد، به نحوی که کلیه وسایل و ادوات پمپاژ و سایبان و دیگر تجهیزات فلزی و رسانای جایگاه را پوشش دهد - مجهز باشند. به منظور اطمینان از سلامت و کارایی سیستم ارتینگ جایگاهها باید بطور دقیق و منظم مورد بازبینی و کنترل دوره ای توسط افراد مسئول و ذیصلاح قرار گرفته و گزارش مربوطه در دفاتر مخصوص ثبت و ضبط گردد.
- ۳- کانالهای کف جایگاه بایستی کاملاً از ماسه مملو بوده و در صورت بررسی و مشاهده هر گونه فضای خالی فوراً آنرا با ماسه پر نمایند. روشنایی جایگاه باید در داخل حفاظهای ضد جرقه قرار داشته و کلید قطع و وصل آنها در جعبه های استاندارد در محل دفتر جایگاه قرار داشته باشد.
- ۴- کلیه سیم کشی های برق تلمبه ها اعم از داخل کانال و یا داخل تلمبه ها بایستی از داخل لوله فلزی که فاقد هر گونه ارتباطی از محل اتصالها با خارج می باشند عبور کرده باشد و جعبه تقسیم ها نیز باید ضد حریق باشد.
- ۵- لوله ها و سیم های اتصال زمین جایگاهها (ارت) باید مرتباً مورد بازدید مسئولین ایمنی و تعمیرات قرار گرفته و سیم های اتصال نباید در هیچ نقطه ای دچار پارگی یا گره خوردگی شده باشد و محل اتصال آنها باید با بست مخصوص بسته شود.

- ۶- خودروهای مخصوص حمل سوخت باید در هنگام تخلیه سوخت به نحوی خودرو را در جایگاه مخصوص تخلیه پارک نمایند که سر اتومبیل بطرف معبر خروجی جایگاه قرار داشته باشد تا در مواقع ضرورت به سهولت امکان خروج آن میسر باشد. راننده خودروهای حامل سوخت باید قبل از شروع به تخلیه از استقرار کامل و مطمئن خودرو اطمینان داشته و تا پایان عملیات تخلیه در محل استقرار راننده حضور داشته باشد.
- ۷- مسئول تخلیه موظف است قبل از تخلیه سوخت نسبت به اتصال سیستم ارتینگ اقدام و از محکم بودن آن مطمئن گردد. لوله های خرطومی تخلیه بایستی حداقل هر سه ماه یکبار توسط مسئولین تعمیرات و ایمنی دقیقاً مورد آزمایش قرار گرفته و از سلامت بودن آنها اطمینان حاصل شود و گزارش بازبینی و کنترل توسط آزمایش گیرندگان با ذکر تاریخ در دفتر مربوطه ثبت گردد.
- ۸- از بکارگیری هر نوع منابع حرارتی با شعله عریان در اینگونه اماکن باید جداً خودداری گردد. نصب تابلوهای عدم استعمال دخانیات و علائم هشدار دهنده بطوریکه به سهولت قابل رویت عموم باشد در محل جایگاه ضروری است.
- ۹- ایزوله کردن مخازن زیرزمینی و تجهیز آنها به لوله خروج گاز با ارتفاع مناسب با بنای جایگاه ضروری است. دفن مخازن سوخت با توجه به استانداردها و ضوابط ایمنی موجود از جمله ایجاد اتاقک مناسب دسترسی و چاه فروکش باید صورت پذیرد. ایجاد کانالهای مناسب در اطراف جایگاه جهت هدایت مواد سوختی سرریز شده احتمالی به سپتینگی که به همین منظور باید تعبیه گردد ضرورت دارد. در تعبیه کانالها و سپتینگ مزبور باید دقت گردد که آنها به هیچ نحو با آبروهای خیابانی و مجاری آب محلی و زیرزمینی مرتبط نگردد. رعایت نظافت مداوم کف جایگاه و رفع آلودگی های مواد سوختی و ضایعات بسیار ضروری است.
- ۱۰- پرسنل جایگاه بایستی در هنگام کار از لباسهای نخی ضد جرقه و کفشهای بدون میخ و ایمن استفاده نمایند.
- ۱۱- جایگاه سوخت رسانی باید ضرورتاً دارای تأییدیه و مجوز ایمنی از اداره آتش نشانی و مراجع ذیربط بوده و طبعاً صدور تأییدیه مزبور منوط به طراحی و اجرای دقیق سیستم ایمنی مناسب برابر ضوابط استاندارد خواهد بود.
- ۱۲- وجود خاموش کننده های پودری و دیگر خاموش کننده های مورد نیاز متناسب با حجم محیط به نحوی که قابل دسترسی سهل در مواقع اضطراری باشد ضروری است.
- ۱۳- سیستم ایمنی تعبیه شده در جایگاه اعم از اعلام و اطفاء حریق و خصوصاً خاموش کننده های مورد نیاز باید توسط افراد ذیصلاح مورد کنترل دوره ای قرار گرفته و دارای تأییدیه مربوطه باشد.

۱۴- کلیه پرسنل جایگاه باید دارای آشنای کامل با نحوه استفاده از سیستم ایمنی و تجهیزات اطفائی تعبیه شده در جایگاه بوده و لزوماً و حداقل دارای گواهینامه مقدماتی آموزش ایمنی با گرایش آتش نشانی از مرجع ذیصلاح (آتش نشانی) باشند.